

HIERONYMUS.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ.

EUSEBIUS.

OPHNI, urbs in tribu Benjamin, Jos. xviii. v. 24. quam suspicor supra eandem esse cum *Gophna*. Vide supra in ADASA & GOPHNA.

¹ OR, mons in quo mortuus est Aäron juxta civitatem Petram; ubi usque ad presentem diem ostenditur rupes, qua percussa Moyses aquas populo dedit.

² ORAM, in tribu Nephthalim.

³ ORETH, civitas regni Nemrod in Babylone.

⁴ ORONAIM, urbs Moabitarum, sicut in Hieremia scriptum est.

⁵ OSA, in tribu Aser.

⁶ OTHON, ubi secundo filii Israël castrametati sunt egredientes de Sochoth juxta desertum, quando profecti sunt de Ægypto.

Ωρ, ὄρος ἐν ᾧ τελευτᾷ Ἀαρὼν, πλησίον Πέτρας πόλεως, ἐν ᾧ καὶ εἰς ἔτι νῦν δέικνται ἡ ἐπὶ Μωϋσέως βεύσσα πέτρα.

Ωράμ, κλήρε Νεφθαλείμ.

Ορέχ, πόλις βασιλείας Νεμρώδ ἐν Βαβυλωνί.

Ωροναίμ, πόλις Μωάβ, ἐν Γερεμιά.

Ωσα, κλήρε Ἀσήρ.

Οὐθὼμ, δεύτερος σταθμός, ἐνθα ἦλθον ἀπὸ Σοχωθ, παρὰ τὴν ἐρημὸν ἐξελθόντες ἀπὸ Αἰγύπτου (οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.)

OR, mons in quo moritur Aäron, juxta Petram urbem, ubi etiam hodie ostenditur petra quæ duce Moyse fudit aquas.

ORAM, fortis Nephthali.

ORECH, civitas regni Nemrod in Babylonia.

ORONAIM, civitas Moab in Hieremia.

HOSA, fortis Aser.

OOTHOM, secunda statio, ad quam venerunt de Soechoth juxta desertum egressi de Ægypto filii Israël.

OZENSARA, urbs in tribu Ephraim, utpote quam Sara Ephraimitis mulier ædificavit, 1 Paral. vii. v. 24. Videtur hæc urbs ab ipsa Sara nomen accepisse voce ab ea composita, *Ozensara* enim significat *auditum* vel *auriculam Saræ*.

N O T A.

mutari in ἱερίας, ex Hieronymo. Sed vide notata ad vocem *Evila*. Legendum hic, ut apud Josephum, cujus verba hic corrupta sunt. CLERICUS.

1. In versione nostra *Hor* appellatur, de quo & nos supra in voce HOR. Verum quod hic dicitur *de aquis eductis*, non in monte *Hor* contigit, sed in mansione antecedenti, in *Cades* scilicet, ut ex Num. 20. & 33. liquet. BONFRERIUS.

2. Hæc in versione nostra *Horem* appellatur, Jos. 19. v. 38. IDEM.

3. Passim nunc in codicibus omnibus Græcis Septuaginta Inter-

pretum non *Oreth*, sed *O'rex Orech* habetur: in versione nostra *Arach*, Gen. 10. v. 10. IDEM.

4. Meminerunt hujus in suis prophetiis adversus Moabitas Isaias Cap. 15. v. 5. & Hieremias Cap. 48. v. 3. IDEM.

5. Hic locus in versione nostra vocatur *Hosa*, Jos. 19. v. 29. IDEM.

6. Hic locus in versione nostra *Etham* appellatur, Exodi 13. v. 20. Num. 33. v. 6, 8. in quo facta est secunda Israëlitarum mansio, priusquam ad Mare Rubrum venirent. IDEM.

P.

PALÆSTINA, & *Palæstinorum* nomen restrictius sumuntur in Scriptura pro regione & gente ad mare, quos item *Philistiim*, *Philisthæos*, *Philisthinos* versio nostra appellat, Septuaginta Interpretes Ἀλ-λοφύλους: at Ptolemæo aliisque profanis scriptoribus nomine *Palæstinae* etiam tota Judæa intelligitur. Ut-ramque acceptionem etiam in scriptis Hieronymi reperies.

PALMA DEBORÆ, sub qua Debora prophetissa judicabat Israël, Judic. iv. v. 5. Sita inter Rama & Bethel, ut asserit Scriptura, atque adeo in confinio tribus Benjamin & Ephraim; Brochardus leuca una Bethel abfuisse ait.

PALMIRA, urbs à Salomone ædificata in deserto Syriæ, 3 Reg. ix. v. 18. & 2 Paral. viii. v. 4. *Palmyram* vocat Ptolemæus & Stephanus. Hebraicè dicitur תדמור *Thadmor*; Josephus Lib. viii. Ant. Cap. 2. ait à Syris *Thadamoram* appellari. Infra hoc libro de locis Hebraicis *Thermoth* dicitur, at apud Septuaginta Interpretes *Thedmor* legitur. *Hadrianopolis* dicta postea fuit teste Stephano. Fuit hæc urbs à tota Judæa remota, sed cum Salomon totam regionem usque ad Euphratem obtineret, ad regni sui firmamentum ibi maximam & munitissimam urbem condidit. Cur autem ibi condiderit, rationem reddit Josephus, quod mediterranea per desertum petentibus, ibi demum fontes ac putei reperiantur. Hunc ei Josephus situm attribuit, à superiore Syria duorum dierum itinere distantem facit, unius diei itinere ab Euphrate, sex dierum Babylone. Hanc urbem miris operibus Salomonem extruxisse asserit Hieronymus ad Ezech. xlvii. De ea urbe occupanda Romanis & Parthis studium fuisse, quamdiu de imperio decertarunt, utpote in utriusque imperii confinio sita indicat Plin. Lib. v. Cap. 15. *Palmyra*, inquit, *urbs nobilis situ, divitiis soli, & aquis amænis, vasto undique ambitu arenis includit agros: ac veluti terris exempta à rerum natura privata sorte, inter duo imperia summa Romanorum Parthorumque, & prima in discordia semper utrimque cura.* A palma tam apud Hebræos, quàm Latinos videtur nomen urbi esse factum, quod ibi palmeta sint plurima, ut quidam apud Hieronymum volunt ad Ezech. Cap. xlviii.

PAMPHYLIA, Asiæ Minoris regio, habens ab Occasu Lyciam & partem Asiæ propriè dictæ, à Septentrione Galatiam, ab Oriente Ciliciam & partem Cappadociæ, à Meridie Pamphylum pelagus.

PAPHUS, Cypri insulæ urbs: at Ptolemæus, Strabo & alii *duplicem* in ea insula *Paphum* distinguunt, *veterem*, & *novam*, unamque ab altera stadiis sexaginta distantem facit Strabo Lib. xiv.

PARTHI, à Parthia regione sic dicti populi, quæ trans Mediam & Persidem sita est.

PATARA, urbs Lyciæ in Asia Minori.

PATMOS, Straboni & Plinio Icarii maris insula, ad quam relegatus fuit à Domitiano S. Joannes Apostolus.

PELLA, Coelefyriæ oppidum trans Jordanem, cujus meminit frequenter Josephus: & Hieronymus libro hoc de locis Hebraicis non semel ab ea aliarum urbium sumit distantias, ab eaque sex milliaribus abesse Jabes Galaad Gerafam euntibus, nempe è regione Cis-Jordanina (contra quam intellexit Adrichomius) scribit